

Til at afværge den Samfundsstade, som disse Forretninger volde, skønner Mindretallet ikke, der er noget andet virksomt Mid- del end at forbyde dem og at anlægge of- fentlige Kontorer, gennem hvilke Arbejdere og Arbejdsgivere kan træde i Forbindelse med hinanden.

Fra den anden Side — baade af Lands- tingsudvalgets Flertal og af Flertallet i nærværende Udvalg — er der imod en Ord- ning, som den af Mindretallet antydede, kun rejst den Indvending, at offentlige Anvis- ningskontorer vilde indtage en passiv Stil- ling overfor dem, der søgte deres Medvirk- ning, og at navnlig Arbejderen eller Thy- det vilde komme til at savne den personlige Støtte og Vejledning, som de formenes at finde nu hos de private Fæstkontorer.

Denne Indvending kan gælde under saadanne mindre Forhold, hvor der bliver Tid og Beslighed for Fæstemanden til nær- mere at beskæftige sig med hvert enkelt Thy- ende, som søger hans Bistand, og den vilde have Bægt overfor Mindretallet, hvis dette foreslog offentlige Kontorer anlagte ogsaa udenfor Kjøbenhavn. Forholdet ved i alt Fald de mere søgte Fæstkontorer i Kjøben- havn er imidlertid sikkert nok det, at Fæste- manden selv med sin bedste Vilje ikke kan være den enkelte tjenestegørende til Hjælp. Fæstemanden er Forretningsmand; som saa- dan har han væsenlig kun den Interesse at gøre Forretninger, at stifte Arbejder- eller Thyndeforhold, og for et saadant humanit Moment, som Flertallet lægger ind i Fæste- virksomheden — at Thydet „ikke saa sjældent hos ham (Fæstemanden) kan finde personlig Støtte og Vejledning“ — vil der sjældent eller aldrig blive Plads i de kjøbenhavnske Forret- ninger. Tværtimod turde det være, at den personlige Interesse, som de arbejdsjøgende finde hos den private Fæstemand, ofte — og navnlig for Kvindernes Bedkommende — er langt værre end ingen. Og om end en Lov paa det af Regeringen foreslaaede Grundlag vil hæmme nogle af de gresleste Misbrug, vil den ikke borttage Drivfjederen

til fremdeles at lede en Mennekestrom til Kjøbenhavn, nemlig den økonomiske Interesse, som Fæstemændene vedblivende ville have i at bevare de nuværende Misforhold.

§ Henhold til ovenstaaende Grunde og Betragtninger, maa nærværende Mindretal holde for, at Mindretallet i Landstingsud- valget har principielt truffet det rette, naar det har foreslaaet den private Fæstevirkso- mhed i Kjøbenhavn afløst af offentlige Kon- torer.

Mindretallet skal derfor indstille, at der i Lovforslaget indføres et nyt Affnit om Oprettelsen af offentlige Fæstkontorer i Kjø- benhavn.

For det Tilfælde, at der i Kjøbstæder skulde vise sig Trang til lignende offentlige Kontorer, finder Mindretallet ingen Grund til at formene Kjøbstæderne at afhjælpe en saadan Trang.

§ Henhold til ovenstaaende stilles føl- gende Endringer:

Af Mindretallet (Hørdum og Korsgaard):

1) Ny § 1.

Kommunalbestyrelsen i Kjøbenhavn op- retter et af den selv bestemt Antal Fæste- kontorer i Kommunen. Den antager det nødvendige Kontorpersonale (Bestyrer og Medhjælp) og bestemmer dets Lønninger, der ligesom de øvrige Udgifter ved Kon- torernes Drift udredes af Kommunekassen.

§ Kjøbstæderne kan Kommunalbestyrel- sen oprette lignende Kontorer paa samme Bilskaar som i Kjøbenhavn.

Under Justitsministeriets Godkendelse give de respektive Kommunalbestyrelser et Regulativ for de af dem oprettede Kon- torers Virksomhed.

§ Kommuner, hvor der er oprettet offentlige Fæstkontorer, er det kun disse tilladt at udøve Fæstevirkso mhed for Be- taling. Enhver, som udenfor Kontorerne udøver Fæstevirkso mhed, anses med Bøder fra 10 til 200 Kr., under stærpende Om- stændigheder simpelt Fængsel indtil 6 Maa- neder.

Den Bestyrer eller Medhjælper ved et offentligt Fæstkontor, som gør sig skyldig i nogen af de i § 3 nævnte Forseelser, ifalder